

[Thomsen.]

At dette glæder de Konservative, er i høj Grad forstaaeligt; det vilde være unaturligt, om det ikke var Tilfældet. Men denne Glæde deles ganske afgjort ikke af Landbruget, der i Forvejen har Vanskeligheder nok ved at skaffe Terminsydelserne til Veje; ja, for Tusinder er det, trods Spinken og Sparen, simpelt hen en komplet Umulighed. I Kommissionsbetænkningen fra i Fjor angaaende Gældsforholdene anslog man den Gæld, hvortil der ikke kunde skaffes Rente, til at andrage ca. 800 Mill. Kr. En Sænkning af Renteniveauet maa derfor siges at være endogsaa i høj Grad paakrævet, men det, man nu er i Færd med, vil ganske afgjort betyde, at Gælds- og Rentebyrden bliver endnu tungere. For mig er der ingen Tvivl om, at dette sørgelige Resultat, vi her staar overfor, skyldes Kapitalmagts Indflydelse, aabenlyse og navnlig skjulte Indflydelse paa Lovgivningsarbejdet.

Nu siges der, at man af Hensyn til Sparekassernes Likviditet maa opgive Maksimalrentebestemmelsen. Mon man ikke her som saa ofte forveksler Aarsag og Virkning? Mon Aarsagen til de paastaaede Udtræk ikke snarere er Pengenød og Underskud i Landbruget, mere end Spekulation i Obligationer? Den Omstændighed, at det navnlig er de jyske Sparekasser, det drejer sig om, tyder stærkt i den Retning, da man vel ikke kan antage, at jyske Indskydere skulde være mere henfaldne til Spekulation end Københavnerne. Med de stigende Udgifter til Renter, der nu vil komme, naar Renteloven bortfalder, vil der selvfølgelig blive endnu større Pengenød blandt Debitorerne, ogsaa hos dem, der har en lille Reserve i en Sparekasse, og Likviditetsvanskelighederne for Sparekasserne vil dermed øges.

Vi fra vor Side er selvfølgelig fuldstændig klar over, at hverken det ene eller det andet af de foreliggende Forslag vil rette det bestaaende Misforhold mellem Landmændenes Indtægter og Udgifter. Smørnoteringen er i Dag 1 Kr. 46 Øre pr. kg. For at Landbruget kan betale, hvad der skal betales, burde Smørnoteringerne være ca. 1 Kr. 50 Øre, men vel at mærke, pr. Pund. Men alligevel, vort Standpunkt er dette, som vi stadig væk har hævdet, at vi

ikke vil afvise Foranstaltninger, der blot i nogen Maade kan bidrage til for en Tid at værne nødstedte Hjem. Dette Standpunkt tager vi i sikker Forvisning om, at Jordbunden snart maa være beredt for vore Anskuelser. Før eller senere maa det gaa op for Flertallet, at der, om det skal gaa alle vel, maa skabes Købeevne i Landbruget, for derved bliver der Forbrug, og kun derved bliver der Basis for produktiv Beskæftigelse. Det sker ikke gennem den Slags Lapperier, som man hidtil har beskæftiget sig med. Det sker kun ved, at Landbruget faar økonomisk Ligestilling, hverken mere eller mindre, økonomisk Ligestilling med de øvrige Erhverv.

Fra Regeringens og Flertallets Side er der ofte givet Udtryk for, at Landbruget bør hjælpes paa det Omraade, der her er Tale om, og da det nu til Fuldkommenhed har vist sig, at Venstre og Konservative ikke vil gaa med selv til en minimal Rentesænkning, tværtimod, saa maa Tiden være inde til, at der stilles til Bunds gaaende Forslag, som kan føre til Maalet, et lavere Renteniveau. Jeg vil i denne Forbindelse minde om Hr. Knud Korsts Forslag, et Forslag, der var fremme i en Pjece, som han udgav for et Aars Tid siden, og som gik ud paa, at Seddelbanken skulde opkøbe Obligationer og betale dem med nytrykte Sedler. Jeg vil efter det, der er passeret, henstille til Regeringen, at den nu sætter Kapitalen Stolen for Døren og viser, at det er Alvor med at fremsætte Forslag, der kan betinge det, Landbruget kræver, nemlig en Sænkning af Renteniveauet til $2\frac{1}{2}$ à 3 pCt. Til en saadan Politik uden Skelen hverken til Venstre eller til Højre vil der kunne paaregnes Støtte af 80 pCt. af de danske Vælgere, og saadan set vil der ingen Grund blive for den højtærede Statsminister til at sove med Bukserne paa. Paa den anden Side maa man være klar over, at hvis ikke økonomisk Ligestilling for Landbruget tilvejebringes med det gode, det vil sige ad politisk Vej, ja, saa er der for mig ingen Tvivl om, at Landbruget selv vil, ja simpelt hen tvinges til selv at ordne Forholdene ved at benytte de Metoder, som for andre har ført til gode Resultater. Baade Landboforeninger, Husmandsforeninger, L. S., kort sagt hele det arbejdende Landbrug, har forlængst krævet en effektiv Rentesænkning ned til de $2\frac{1}{2}$ à